

DECIZIE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Ohremenco, reprezentat de avocatul Anatol Lupașcu împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la restabilirea în serviciu, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care nu s-a dat curs cererii de apel declarată de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și acordat apelantului termen de 10 zile pentru lichidarea neajunsurilor

constată:

La 15 iulie 2016, Alexandru Ohremenco, reprezentat de avocatul Anatol Lupașcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la restabilirea în serviciu, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 08 aprilie 2016, conform ordinului nr. 230p a fost concediat din serviciu din funcția de inspector superior al Direcției înregistrarea transportului și calificarea conducătorilor auto Subdiviziuni teritoriale Biroul înmatriculare a transportului și documentare a conducătorilor auto or. Telenești, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, fiind încetate raporturile de muncă începând cu data de 22 aprilie 2016.

Explică că începând cu 17 septembrie 2001, a fost angajat în funcția de specialist al Biroului Telenești de examinare și evidență a transportului, al Direcției principale înmatricularea transportului și calificarea conducătorilor auto, iar la 24 aprilie 2014, a fost transferat din funcția de inginer al Biroului de înmatriculare

a transportului și documentare a conducătorilor auto or. Telenești, în funcția de inspector superior a aceleiași instituții, cu salariul de funcție de 5000,00 lei lunar.

Menționează că la 13 aprilie 2016, a fost preavizat că funcția deținută se reduce din data expirării termenului de preavizare de 2 luni.

Consideră că Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a încălcat dispozițiile art. 87, 88 alin. (1) lit. a), c), d), e), h) Codul muncii, deoarece ordinul contestat nu conține motivare juridică, nu i-a fost propus un alt loc de muncă în cadrul unității și nu a fost prezentat acordul comitetului sindical pentru concediere.

La fel, remarcă că angajatorul nu a respectat dispozițiile art. 183 Codul muncii, or dânsul a avut prioritate comparativ cu alți angajați, cu care pârâtul în continuare a păstrat relațiile de muncă.

Susține că ordinul nr. 230p din 08 aprilie 2016 este ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea normelor de drept.

Totodată, menționează că pe lângă prejudiciul material cauzat în legătură cu lipsirea arbitrară a dreptului de a munci, i s-a cauzat și prejudiciul moral, manifestat prin retrairi psihologice și profundă neliniște sufletească provocată de situația creată, legată de lipsirea unicului loc de muncă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 329-331 Codul muncii, art. 5, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 230p din 08 aprilie 2016, în partea concedierii lui, repunerea în serviciu în funcția anterior deținută, începând cu data concedierii 22 aprilie 2016, încasarea din contul Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” în beneficiul lui a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, s-a anulat ordinul nr. 230p din 08 aprilie 2016 și ordinul nr. 252p din 21 aprilie 2016, emise de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, în partea ce ține de concedierea lui Alexandru Ohremenco, a fost restabilit la locul de muncă, în calitate de inspector superior al Biroului înmatriculare a transportului și documentare a conducătorilor auto or. Telenești al Subdiviziunilor teritoriale ale Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, a fost obligată administrația Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” al Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor a RM să introducă modificări corespunzătoare în statele de personal al întreprinderii, s-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” al Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor a RM în beneficiul lui salariul pentru lipsa forțată de la locul de muncă în mărime de 27203,48 lei, prejudiciul moral în sumă de 5071,21 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 6000 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 19 decembrie 2016, Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 decembrie 2016, prin care a solicitat admiterea

apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, fiind acordat apelantului termen de 10 zile de la data recepționării copiei încheierii pentru achitarea taxei de stat în mărime de 687,07 lei și depunerii cererii de apel motivate, iar cauza a fost numită spre examinare pentru data de 14 martie 2017 ora 12:30.

Totodată, s-a explicat apelanților că în cazul neprezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată ca depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La 27 februarie 2017, Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea încheierii în partea dispunerii încasării taxei de stat.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” este o instituție care se află în subordinea Ministerului Tehnologii Informaționale și Comunicații a Republicii Moldova.

Astfel, conform prevederilor art. 85 alin. (1) lit. i) CPC și art. 4 alin. (1) pct. 13) din Legea nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992 cu privire la taxa de stat (cu modificări ulterioare), sunt scutiți de la plata taxei de stat.

Prin urmare, consideră că nu este necesară achitarea taxei de stat la depunerea apelului împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, din 12 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 425 al CPC RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 06 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 56), care a fost recepționată de recurent la 23 februarie 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 58). Totodată, din materialele cauzei nu se constată că părțile au asistat la ședința în care a fost pronunțată încheierea recurată.

Astfel, se consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 în termenul legal.

În susținerea acestei opinii, instanța de recurs va lua în considerație și realizările la acest capitol a practicii Curții Supreme de Justiție, în sensul că termenul de declarare a recursului de 15 zile, prevăzut la art. 425 CPC, curge de la data când recurentul a făcut cunoștință cu actul de dispoziție contestat, doar în cazurile emiterii de către instanța de judecată a actului de dispoziție în lipsa acestuia, sau dacă a fost emis și pronunțat numai dispozitivul încheierii.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului

și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

După cum denotă actele cauzei, la 19 decembrie 2016, Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău 12 decembrie 2016 și fără achitarea taxei de stat.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, fiind acordat apelantului termen de 10 zile de la data recepționării copiei încheierii pentru achitarea taxei de stat în mărime de 687,07 lei și depunerii cererii de apel motivate, iar cauza a fost numită spre examinare pentru data de 14 martie 2017 ora 12:30.

Totodată, s-a explicat apelanților că în cazul neprezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La caz, se va menționa că încheierea vizată a fost contestată de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” doar în partea prin care întreprinderea a fost obligată de a achita taxa de stat pentru depunerea cererii de apel.

Analizând speța, instanța de recurs va reține la caz că, în conformitate cu prevederile art. 83 CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Conform dispozițiilor art. 84 CPC, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În conformitate cu art. 364 alin. (1) CPC, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Potrivit art. 365 alin. (4) CPC, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

La caz au relevanță și prevederile art. 3 alin. (1) lit. j) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, care stipulează că pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești se achită 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 75% din taxa calculată din suma contestată.

Raportând normele citate la circumstanțele speței, Colegiul va remarca că, Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, deși la depunerea cererii de apel era obligată de a achita taxa de stat, o dovadă în acest sens nu a fost anexată la cererea de apel, prin urmare concluzia instanței de apel de a nu da curs cererii de apel declarate de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și acordarea termenului pentru achitarea taxei de stat este una justificată.

În susținerea acestei concluzii instanța de recurs relevă că prevederile art. 85 alin. (1) lit. i) CPC și art. 4 alin. (1) pct. 13) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, cu modificări și completări ulterioare, într-adevăr indică că sunt scutiți de plata taxei de stat în instanțele judecătorești, autoritățile publice centrale, organele centrale de specialitate ale administrației publice, Curtea de Conturi și organele subordonate lor, finanțate de la bugetul de stat, precum și autoritățile administrației publice locale – la înaintarea acțiunilor și la contestarea hotărârilor instanțelor judecătorești, inclusiv în cauzele examinate în procedură de contencios administrativ, indiferent de calitatea lor procesuală.

În același timp, se va menționa că aceste prevederi legale acordă scutirea de plata taxei de stat în instanțele judecătorești autorităților publice centrale, organelor centrale de specialitate ale administrației publice, Curții de Conturi și organele subordonate lor, *finanțate de la bugetul de stat*.

La caz, prin prisma acestor este necontestat că conform pct.1) și 2) al Hotărârii Guvernului cu privire la optimizarea structurii Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, s-a acceptat propunerea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor privind reorganizarea Întreprinderii de Stat “Registru” în Întreprinderea de Stat “Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru”, cu transmiterea acesteia a funcțiilor de ținere a resurselor informaționale de stat de bază, registrelor de stat a transportului și conducătorilor de vehicule, precum și a Registrului resurselor și sistemelor informaționale de stat. S-a mai stabilit că Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor va îndeplini funcțiile de fondator al Întreprinderii de Stat “Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru” și Întreprinderii de Stat “Centrul Național pentru Frecvențe Radio”, va asigura perfectarea actelor de constituire și va numi administratorii întreprinderilor conform legislației.

Drept urmare, este indubitabil că, deși Întreprinderea de Stat “Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru” este o instituție care se află în subordinea Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor, aceasta este o întreprindere de stat autonomă ce dispune de buget distinct și prestează servicii speciale legate de documentarea populației, perfectarea și eliberarea actelor de înregistrare a transporturilor, ținerea registrelor aferente și nu este finanțată de la bugetul de stat.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs remarcă că prevederile art. 85 alin. (1) lit. i) CPC și art. 4 alin. (1) pct. 13) din Legea taxei de stat, ce reglementează scutirea de drept de la plata taxei de stat în instanțele judecătorești, nu sunt aplicabile Întreprinderii de Stat “Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru”.

La acest segment important este de menționat și art. 1 alin. (2) din Legea nr. 146-XIII din 16 iunie 1994 cu privire la întreprinderea de stat, întreprinderea de stat este agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care pe baza proprietății de stat transmise ei în gestiune, desfășoară activitate de întreprinzător.

Astfel fiind, se va respinge ca lipsit de suport legal argumentul recurentului privind încălcarea normelor de drept procedural la emiterea încheierii contestate prin omisiunea instanței de apel de a ține cont de faptul că Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” se află în subordinea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova, ceea ce condiționează scutirea întreprinderii de la achitarea taxei de stat.

La fel, Colegiul va menționa că alegațiile recurentului precum că practica judiciară pe cazuri similare impune necesitatea scutirii de la plata taxei de stat, nu poate fi reținut or, recurentul nu se regăsește în cercul subiecților pasibili scutirii de la achitarea taxei de stat.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Întreprinderea de Stat “Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, cu menținerea încheierii instanței de apel în partea contestată.

Având în vedere că în rest încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, nu a fost contestată, instanța de recurs consideră inoportun de a se expune cu privire la legalitatea sau ilegalitatea încheierii în partea necontestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea de Stat “Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 decembrie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Ohremenco, reprezentat de avocatul Anatol Lupașcu împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la restabilirea în serviciu,

încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță